

[Weikop.]

i betænkningen, nemlig forslaget til § 14, der forbyder kollektiv ferielukning for samtlige næringsdrivende i samme branche indenfor en kommune eller bydel.

Det skal være forbudt at foretage kollektive butikslukninger på bestemte ugedage, enten det drejer sig om hele den pågældende dag eller lørdag eftermiddag, før weekenden indtræder; medmindre ministeren for handel, industri og søfart under hensyn til vareknaphed eller lignende omstændigheder meddeler dispensation fra forbudet. Med dette forslag er man efter min mening lige på kanten af at påbyde arbejdspligt for de handlende, noget, lukkelovsudvalget har taget afstand fra, fordi man, som man udtrykker det i udvalgsbetænkningen, mener, at en sådan arbejdspligt vil stride mod dansk tradition. Heri er jeg ganske enig. Det forekommer mig, at forslaget til denne bestemmelse alene er affødt af de ekstraordinære forhold, og da vi har erfaring for, at man under ekstraordinære forhold nødvendigvis må have lov til — hvor beklageligt det end er — at tilsidesætte bestemmelser i loven, der er vedtaget med normale forhold for øje, finder jeg det ikke rimeligt i lukkeloven på forhånd at lovgive om forhold, der tager sigte på ekstraordinære omstændigheder. Nogle handelsrepræsentanter går da også imod bestemmelsen om kollektiv ferielukning, medens Handels- og Kontormedhjælperforbundets repræsentanter går imod kollektiv ferielukning på bestemte ugedage. Antagelig vil Handels- og Kontormedhjælperforbundet ikke ved lov lægge hindringer i vejen for at gøre 1. maj til en halv fridag. I betænkningen er søndagshandelen den første søndag i maj og november, der særlig har haft betydning for provinsens skiftedagshandel, faldet bort, og flertallet i udvalget har foreslået at lade søndagshandelen afløse af tilladelse til at holde åbent den 1. november til kl. 20, hvis denne dag falder på en hverdag, medens mindretallet har foreslået, at det samme skulle være tilfældet, også hvis den 1. maj faldt på en hverdag. Jeg ville finde det rimeligt, at handel til kl. 20 på hverdage den 1. maj og den 1. november blev tilladt under hensyn til, at søndagshandelen er bortfaldet. Det er naturligvis kun en detalje, men jeg er iøvrigt enig i, at lukketiden på de første fire ugedage skal være kl. 17³⁰, fredag kl. 20, medens jeg ikke på det nuværende tidspunkt ønsker at tage stilling til lørdagslukningen, fordi jeg, som allerede sagt, tror på, at det i løbet af forholdsvis kort tid vil være muligt at forlige handelens

og medhjælpernes synspunkt med forbrugernes synspunkt.

Alle de øvrige enkeltheder skal jeg ikke komme ind på eller optage debat om, de egner sig efter min mening bedst til en udvalgsbehandling. Dog skal jeg pege på den henstilling; lukkelovsudvalget retter til handelsministeriet om såvidt muligt at inødekomme de handelsrejsendes ønsker om en ændring til lukkeloven, der giver de handelsrejsende adgang til på lovlig vis at optage ordrer hos de handlende udenfor den almindelige lukketid. Det har altid været praksis, at handelsrejsende også efter lukketid fremviste deres prøvekolektioner og optog ordrer, det har blot været ulovligt, men det mener jeg bør rettes.

Jeg skal efter omstændighederne anbefale det foreliggende lovforslag og samtidig udtale ønsket om, at den højtærede handelsminister fremsætter sit forslag til en varig lukkelov, så man deraf kan se, hvilken stilling den højtærede minister vil tage til dette svære problem, og jeg håber, at hele regeringen til sin tid vil være enig om det forslag til lov, der fremsættes, således at den højtærede minister fru Fanny Jensen kan sende den højtærede handelsminister et beundrende smil.

Steen: Det ligger klart for enhver, at der i forbindelse med det spørgsmål, vi her behandler, er stærke interessemodsetninger. Der er den interesse, der for de handlende og disses medarbejdere og medhjælperer er knyttet til at opretholde den weekendordning, som den nuværende midlertidige lukkelov har givet dem mulighed for, og der er i det parti, jeg repræsenterer ved denne lejlighed, den største interesse for i videst muligt omfang at skaffe de pågældende den fritid, som den gerning, de har, med rimelighed forudsætter at de også beholder. Heroverfor står den interesse, for ikke at sige den nødvendighed, det er for husmødrene at kunne få lejlighed til at foretage indkøb i forretningerne på de tider, hvor det vil være dem muligt. Skal vi ikke erkende overfor hinanden, at sandheden om forholdet under den nuværende ordning er den, at der er en række kvinder, for hvem det ikke vil være muligt at passe deres arbejde udenfor hjemmet og samtidig klare de huslige pligter, hvorunder indkøbene også henhører.

Den højtærede minister er ved sine overvejelser af denne store interessemodsetning kommet til det resultat, at der stadig hersker en sådan uklarhed, at det vil være rimeligt og naturligt at udskyde den afgørelse, der skal træffes, endnu et år. Heri kan jeg